

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Cristina Vlas,
reprezentată de avocatul Octavian Vârlan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Cristina Vlas împotriva lui Ion Vlas, intervenient accesoriu Structura
Teritorială Asistență Socială Rezina, cu privire la decăderea din drepturile
părintești,

împotriva deciziei din 26 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

(Dosarul nr. 2ra-503/25

NR PIGD 2-23169958-01-2ra-22092025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Cimișlia, sediul Central, jud. V. Carapirera
Instanța de apel: Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, jud. A. Mironov, D. Fujențo, Gr. Colev

28 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 noiembrie 2023, Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, a depus cerere de chemare în instanța de judecată împotriva lui Ion Vlas, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistență Socială Rezina, cu privire la decăderea din drepturile părintești.

2. În motivarea cererii, reclamanta a indicat, că s-a aflat în relație de căsătorie cu pârâtul, Vlas Ion. Din căsătorie au un copil minor, *****, născută la *****.

3. Prin hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediu Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Vlas. S-a desfășurat căsătoria între Cristina Vlas și Ion Vlas înregistrată la Primăria *****, raionul Cimișlia, trecută cu nr. ***** din *****. S-a stabilit domiciliul copilului minor, cu mama Cristina Vlas. S-a încasat din contul lui Ion Vlas pensia de întreținere pentru întreținerea copilului minor *****, în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă parte din toate venituri stabilite lunar până la majoratul copilului minor.

4. La 24 iulie 2023, restanța la plata pensiei de întreținere, conform încheierii executorului judecătoresc Nicolae Zmeu, a constituit suma de 75 935,85 de lei. În prezent, singură crește și educă copilul minor, *****.

5. În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 67 lit. a) și art. 68 din Codul familiei.

6. Cristina Vlas a solicitat decăderea din drepturile părintești pe Ion Vlas în privința copilului minor, Alina Vlas.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 04 iulie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan (f.d. 73, 88-98).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 29 iulie 2024, Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan, în interesele Cristinei Vlas, au depus, prin intermediul oficiului poștal cererea de apel împotriva hotărârii din 04 iulie 2024 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d. 82-87).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 26 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins cererea de apel depusă de Cristina Vlas și avocatul Octavian Vârlan, în interesele Cristinei Vlas, și s-a menținut hotărârea din 04 iulie 2024 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central (f.d. 140, 141-146).

10. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, în relația de căsătoriei dintre Cristina Vlas și Ion Vlas, la *****, s-a născut copilul minor, *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria nr. *****.

11. Prin hotărârea din 30 mai 2019 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, s-a desfăcut căsătoria încheiată între Cristina Vlas și Ion Vlas, înregistrată la data de *****sub nr. *****. S-a determinat domiciliul copilului minor, Alina Vlas cu mama sa, Cristina Vlas și s-a încasat pensia de întreținere a copilului minor, Cristina Vlas în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din toate tipurile de venituri stabilite lunar, începând cu data de 15 octombrie 2018 până la atingerea majoratului.

12. Din materialele dosarului rezultă că pârâtul, Ion Vlas, prin declarația din *****, autentificată de notarul Diana Șipitco, a dat acordul cu privire la plecarea temporară a fiicei sale minore, ***** în ***** la odihnă pentru perioada de la ***** până la *****.

13. Prin încheierea din 16 februarie 2024 a executorului judecătoresc, Nicolae Zmeu, s-a încasat de la debitorul Ion Vlas suma de 70 000 de lei, dintre care suma de 60 659,09 de lei a fost distribuită creditorului, Cristina Vlas. De asemenea, au fost efectuate transferuri bănești în contul achitării pensiei alimentare la data de 07 martie 2024 (f.d. 35).

14. Totodată, conform încheierii din 18 martie 2024 a executorului judecătoresc, Nicolae Zmeu, restanța la pensia de întreținere pentru perioada ianuarie 2023-februarie 2024 constituie suma de 42 280,81 de lei (f.d. 19).

15. Respectiv, instanța de apel a reținut că Cristina Vlas a invocat că Ion Vlas se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, făcând referire la dispozițiile art. 67 lit. a) din Codul

familiei, prin eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

16. La acest aspect, instanța de apel a menționat că, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești, or, comportamentul lui Ion Vlas, nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decăderea a acesteia din drepturile părintești.

17. Instanța de apel a considerat că motivele invocate de către reprezentantul apelantei, cu privire la decăderea lui Ion Vlas din drepturile părintești, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, decăderea acestuia din drepturile părintești fiind o sancțiune neproportională și nu este în interesul superior al copilului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 24 iulie 2025, Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat și hotărârii din 04 iulie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 153-158).

SOLICITAREA RECURENTULUI

19. În motivarea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

20. Totodată, recurenta a subliniat că, prima instanță a respins demersul său privind atragerea în proces a persoanei (copilul) a căror drepturi nemijlocit vizate, cât și solicitarea de a fi audiat copilul în ședința de judecată pentru a afla poziția acestuia privitor la decăderea din drepturile părintești.

21. La 22 septembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs depusă de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

22. Până la examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

24. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

25. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 04 septembrie 2025, Curtea de Apel Sud, sediul Comat a expediat, prin intermediul poștei electronice, părților copia deciziei din 26 iunie 2025, fapt ce se confirmă prin actul de expediere a actului judecătoresc, însă la materialele cauzei lipsesc date privind recepționarea acesteia.

28. Astfel, cererea de recurs depusă de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, la 24 iulie 2025, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

35. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

36. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

38. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

39. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

40. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, ca fiind inadmisibil.

41. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Cristina Vlas, reprezentată de avocatul Octavian Vârlan, împotriva deciziei decizia din 26 iunie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

